1960
నవంబర్, 30.

ఢిల్లీ స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ అసోసియేషన్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్, ఢిల్లీ

[జె.ఎల్.కపూర్, ఎమ్.హిదాయతుల్లా మరియు జె.సి.షా, న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు–పన్ను – అసెస్‌మెంట్ – కంపెనీ స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్‌ను నడుపుతోంది మరియు షేర్లలో వ్యవహరిస్తుంది – సభ్యులు మరియు అధీకృత సహాయకుల ప్రవేశ రుసుము – పన్ను విధించదగిన ఆదాయం అయితే.

అప్పీలుదారు కంపెనీ ఏర్పడిన లక్ష్యం షేర్లు , స్టాక్‌లు మరియు సెక్యూరిటీలు మొదలైన వాటిలో వ్యాపారాన్ని ప్రోత్సహించడం మరియు నియంత్రించడం మరియు అటువంటి వ్యాపారం యొక్క లావాదేవీని సులభతరం చేయడానికి స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్‌ను స్థాపించడం మరియు నిర్వహించడం.దాని మూలధనం డివిడెండ్‌ని పొందగలిగే షేర్‌లుగా విభజించబడింది. దాని పర్యవేక్షణ మరియు నియంత్రణలో వ్యాపారం నిర్వహించబడే భవనాన్ని ఇది అందించింది. ఇది ఎక్స్ఛేంజ్ ప్రాంగణంలో వాటాల విక్రయం మరియు కొనుగోలు వ్యాపార నిర్వహణ కోసం నియమాలను రూపొందించింది.సందేహాస్పద అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరంలో కంపెనీ రసీదులు సభ్యులు మరియు అధీకృత సహాయకుల నుండి అడ్మిషన్ ఫీజుగా స్వీకరించిన నిర్దిష్ట మొత్తాలను కలిగి ఉంటాయి మరియు అప్పీలుదారు చేతిలో ఉన్న ఈ రుసుములు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయమేనా అనేది దాని అభిప్రాయం కోసం హైకోర్టుకు పేర్కొన్న ప్రశ్న.అనే ప్రశ్నకు హైకోర్టు సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చింది. అప్పీలుదారు పరస్పర సమాజం కాదని , దాని షేర్ క్యాపిటల్‌పై డివిడెండ్‌లు పొందవచ్చని , ఏ వ్యక్తి అయినా షేర్ హోల్డర్‌గా మారవచ్చని, అయితే ప్రతి షేర్ హోల్డర్ అడ్మిషన్ ఫీజు మరియు అసలు వస్తువును చెల్లిస్తే తప్ప సభ్యుడు కాదని పేర్కొంది. కంపెనీ స్టాక్స్ మార్పిడి వ్యాపారాన్ని కొనసాగించి లాభాలను ఆర్జించాలి.

అప్పీలుదారు కేసు , ***ఇంటర్ ఎలియా***, సభ్యత్వ రుసుముగా స్వీకరించబడిన మొత్తాన్ని కంపెనీ పుస్తకాలలో మూలధనంగా చూపినందున మరియు ఆవర్తనము (periodicity) లేనందున , దానిని మూలధన రశీదుగా పరిగణించాలి.

హైకోర్టు తన నిర్ణయం సరైనదేనని, అప్పీళ్లను తప్పనిసరిగా కొట్టివేయాలని పేర్కొంది.

సందేహాస్పద మొత్తాలను అప్పీలుదారు ఎలా ప్రవర్తించాడు అనేది పూర్తిగా అర్థంకాని విషయం. ఇది రసీదు యొక్క స్వభావం మరియు మదింపుదారు దానిని ఎలా ప్రవర్తించాడు అనేది దాని పన్నును నిర్ణయించాలి.

అధీకృత సహాయకుల ఖాతాలో స్వీకరించబడిన రుసుము ***ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ V. కలకత్తా స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ అసోసియేషన్ లిమిటెడ్***(1959) 36 I.T.R.222లో ఈ కోర్టు యొక్క నిర్ణయం పరిధిలోకి వస్తుంది కాబట్టి, అది తప్పనిసరిగా పన్ను విధించదగిన ఆదాయంగా పరిగణించబడాలి.

సభ్యుల ప్రవేశ రుసుము పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయమా అనే ప్రశ్న, సంస్థ యొక్క వ్యాపారం యొక్క స్వభావం , దాని లాభాలు మరియు దాని మెమోరాండం మరియు ఆర్టికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్ ద్వారా వెల్లడించిన దాని పంపిణీ ద్వారా నిర్ణయించబడుతుంది.మరియు వ్యాపార నిర్వహణ కోసం రూపొందించిన నియమాలు. ఏ ఇతర జాయింట్ స్టాక్ కంపెనీలో వలె కంపెనీ యొక్క ఆదాయం దాని వాటాదారుల మధ్య పంపిణీ చేయబడుతుందని మరియు ప్రవేశ రుసుము చెల్లించిన వ్యాపార సభ్యులు మరియు వాటా – హోల్డర్లు ఒకేలా లేరని వారు చూపించారు. కాబట్టి పరస్పరం అనే అంశం లోపించింది.

లివర్‌పూల్ కార్న్ ట్రేడ్ అసోసియేషన్ V. మాంక్స్, (1926) 2 K.B.110, దరఖాస్తు.

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్, బాంబే సిటీ V. రాయల్ వెస్ట్రన్ ఇండియన్ టర్ఫ్ క్లబ్ లిమిటెడ్, [1954] S.C.R. 289 మరియు ***స్టైల్స్ V. న్యూయార్క్ లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ*** (1889) 2 T.C. 460, సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ నెం.187 మరియు 190యొక్క 1960.

1953 సివిల్ రిఫరెన్స్ నం.6లో పంజాబ్ హైకోర్టు (సర్క్యూట్ బెంచ్), ఢిల్లీ యొక్క 22 జనవరి, 1957 నాటి తీర్పు నుండి అప్పీలు.

వేదవ్యాస, S.K. కపూర్ మరియు ***కె.కె. జైన్***, అప్పీలుదారు కోసం.

ఆర్. గణపతి అయ్యర్ మరియు ***డి.గుప్త***. ప్రతివాది కోసం

1960.నవంబర్ 30. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

కపూర్, J. – ఈ అప్పీళ్లు పంజాబ్ హైకోర్టు యొక్క సాధారణ తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా 1953 సివిల్ రిఫరెన్స్ నం.6లో నాలుగు అప్పీళ్లు నిర్ణయించబడ్డాయి. ఈ అప్పీళ్లు నాలుగు అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాలకు సంబంధించినవి , 1947-48 , 1948-49, 1949-50 మరియు 1950-51. ఈ అసెస్‌మెంట్‌లలో రెండు , అంటే, 1947-48 మరియు 1948-49 సంవత్సరాల్లో అప్పీలుదారుపై ఇక్కడ పేర్కొన్న రెండు పరిమిత కంపెనీలకు వారసునిగా చేయబడ్డాయి.

కేసు వాస్తవాలను క్లుప్తంగా పేర్కొంది, అప్పీలు కంపెనీ 1947 సంవత్సరంలో స్థాపించబడింది. ఢిల్లీ స్టాక్ & షేర్ ఎక్స్చేంజ్ లిమిటెడ్ మరియు ఢిల్లీ స్టాక్ అండ్ షేర్ బ్రోకర్స్ అసోసియేషన్ లిమిటెడ్ యొక్క కార్యకలాపాలు , విధులు మరియు వ్యాపారాన్ని పొందడం మరియు స్టాక్‌లు మరియు షేర్లు , డిబెంచర్లు మరియు డిబెంచర్ల మార్పిడి వ్యాపారాన్ని ప్రోత్సహించడం మరియు నియంత్రించడం వంటి వాటి మధ్య ఉండే వస్తువులు. స్టాక్‌లు , ప్రభుత్వ సెక్యూరిటీలు , బాండ్‌లు మరియు ఈక్విటీలు ఏవైనా వివరణలు మరియు వాటి దృష్టితో ఢిల్లీలో మరియు/లేదా ఎక్కడైనా స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్‌ని ఏర్పాటు చేసి నిర్వహించండి.దీని మూలధనం రూ.5 ,00,000/-, ఒక్కోటి రూ.2 ,000/- చొప్పున 250 షేర్లుగా విభజించారు, వాటిపై డివిడెండ్ పొందవచ్చు.అప్పీలుదారు కంపెనీ ఒక భవనం మరియు హాల్‌ను అందించింది, దీనిలో అప్పీలుదారు పర్యవేక్షణ మరియు నియంత్రణలో వ్యాపారం నిర్వహించబడుతుంది. అప్పీలుదారు కంపెనీ కూడా 1947-48 సంవత్సరానికి విక్రయం మరియు కొనుగోలు వ్యాపారం యొక్క నిర్వహణకు సంబంధించిన నిబంధనలను రూపొందించింది. రూ.29 ,363/- ఆదాయంలో రూ.15,975/- అడ్మిషన్ ఫీజుగా చూపబడింది మరియు తిరిగి వచ్చిన ఆదాయం రూ.13 ,388/-. ఆ సంవత్సరం లాభనష్టాల ఖాతాలో సభ్యుల ప్రవేశ రుసుము రూ.9 ,000/- గా మరియు అధీకృత సహాయకుల ప్రవేశ రుసుము రూ.6 ,875/- గా చూపబడింది. 1947-48 సంవత్సరానికి మదింపు చేసిన ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఈ మినహాయింపును అనుమతించలేదు. మరుసటి సంవత్సరం రిటర్న్ కూడా ఇదే ప్రాతిపదికన చేయబడింది , అయితే 1949-50 మరియు 1950-51 సంవత్సరాల రిటర్న్‌లో వచ్చిన అడ్మిషన్ ఫీజులను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు కానీ డైరెక్టర్ నివేదికలో అలా వచ్చిన

మొత్తాలను తీసుకున్నట్లు చూపించారు. నేరుగా బ్యాలెన్స్ షీట్ (balance Sheet)లోకి. అయితే , ఆదాయపు పన్ను అధికారి అనుమతించలేదు మరియు అప్పీలుదారు ద్వారా తిరిగి వచ్చిన ఆదాయానికి అందిన మొత్తాన్ని తిరిగి జోడించారు.

1947-48, 1948-49 మరియు 1949-50 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాలకు సంబంధించి సెక్షన్ 34 కింద చేసిన అదనపు అసెస్‌మెంట్‌లను మరియు 1950-51 సంవత్సరానికి సంబంధించి 4వ అప్పీల్‌ను పక్కనపెట్టిన అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్‌కు ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అప్పీళ్లు స్వీకరించబడ్డాయి. అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా నిర్ణయించబడింది. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ యొక్క సంబంధిత ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఇరుపక్షాలు ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్‌ను ఆశ్రయించాయి మరియు ట్రిబ్యునల్ అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా అన్ని అప్పీళ్లను నిర్ణయించింది. ప్రవేశ రుసుములుగా స్వీకరించబడిన మొత్తాలు ఉద్దేశించబడినవి మరియు వాస్తవానికి మూలధన రశీదులుగా పరిగణించబడుతున్నాయని మరియు అందువల్ల మదింపు నుండి మినహాయించబడ్డాయి మరియు అవసరమైన ఆవర్తన లేనందున , ఆ మొత్తాలను మరొకరు ట్రిబ్యునల్ సభ్యులలో ఒకరు అభిప్రాయపడ్డారు. పన్ను విధించబడవు. ప్రతివాది యొక్క ఉదాహరణలో ఈ క్రింది ప్రశ్నపై హైకోర్టుకు ఒక కేసు పేర్కొనబడింది:-

"అసెసీ స్వీకరించిన సభ్యులు లేదా అధీకృత సహాయకుల ప్రవేశ రుసుములు అతని చేతిలో పన్ను విధించదగిన ఆదాయమా?'

అనే ప్రశ్నకు హైకోర్టు ప్రతివాదికి అనుకూలంగా సమాధానమిచ్చింది. అప్పీలుదారు పరస్పర సమాజం కాదని, అందువల్ల ఆదాయపు పన్ను చెల్లింపు నుండి మినహాయింపు లేదని హైకోర్టు పేర్కొంది ; దాని వాటా మూలధనాన్ని విభజించి ఆర్జించవచ్చు మరియు ఎవరైనా వాటాను కొనుగోలు చేయడం ద్వారా కంపెనీలో వాటాదారుగా మారవచ్చు , అయితే ప్రతి వాటాదారు అతను సభ్యత్వం పొంది , ప్రవేశం పొంది లేదా సభ్యునిగా ఎన్నుకోబడి , మొత్తం చెల్లించినంత వరకు సభ్యుడు కాలేదు. అడ్మిషన్ ఫీజుగా రూ.250. సభ్యుడు అయిన తర్వాత అతను సభ్యత్వం యొక్క అన్ని హక్కులు మరియు అధికారాలను వినియోగించుకోవడానికి అర్హులు. స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్‌గా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడం మరియు లాభాలను ఆర్జించడం కంపెనీ యొక్క నిజమైన లక్ష్యం అని కూడా ఇది కనుగొంది. అందువల్ల అడ్మిషన్ ఫీజులు "వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తి యొక్క లాభాలు మరియు లాభాలు" అనే వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి వస్తాయని

నిర్ధారించబడింది. లేవనెత్తిన తదుపరి ప్రత్యామ్నాయ వాదన, అంటే, ఆదాయం చట్టంలోని సెక్షన్ 10(6) కిందకు వస్తుంది కాబట్టి నిర్ణయించబడలేదు.

అప్పిలెంట్ కంపెనీలో కేవలం 250 మంది సభ్యులు మాత్రమే ఉన్నారని అప్పీలుదారు తరపున **శ్రీ వేద వ్యాస** వాదించారు ; సభ్యత్వ రుసుముగా స్వీకరించబడిన మొత్తాన్ని కంపెనీ పుస్తకాలలో మూలధనంగా చూపారు మరియు ఆవర్తన లేదు మరియు అందువల్ల ఆదాయంగా పరిగణించబడిన మొత్తాలను మూలధన రశీదులుగా పరిగణించాలి మరియు అందువల్ల అసెస్‌మెంట్ నుండి మినహాయించాలి. ఈ ప్రశ్న ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్ నుండి తలెత్తలేదని మరియు కొత్త ప్రశ్న లేవనెత్తబడిందని మొదట వాదించారు. అయితే కేసు ప్రకటనను రూపొందించే దశలో అలాంటి అభ్యంతరం లేకపోవడమే కాకుండా హైకోర్టులో అభ్యంతరం వ్యక్తం చేయడంలో విఫలమైనందున కూడా అభ్యంతరం వ్యర్థం ; లేదా లేవనెత్తిన అభ్యంతరంలో ఎటువంటి చెల్లుబాటు కూడా మాకు కనిపించడం లేదు. కోర్టు నిర్ణయం అవసరమయ్యే వివాదంలో ఉన్న ఏకైక అంశం మరియు ట్రిబ్యునల్ సరిగ్గా సూచించబడింది. ట్రిబ్యునల్ అంగీకరించిన లేదా కనుగొన్న వాస్తవాల వెలుగులో ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వాల్సి ఉందని మరియు అప్పీలుదారు వ్యాపారం యొక్క స్వభావం లేదా సభ్యత్వానికి సంబంధించిన నియమాలను ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వడంలో పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని వాదించారు. వ్యతిరేకం అనేది నిలకడలేని వాదన.ఈ విషయాలన్నింటినీ ట్రిబ్యునల్ సభ్యులలో ఒకరు పరిగణనలోకి తీసుకున్నారని మరియు హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు కూడా ఆదాయపు పన్ను అధికారుల ముందు ఉంచిన మెటీరియల్‌పై నిర్ణయం తీసుకున్నారని కేసు యొక్క ప్రకటన చూపిస్తుంది. వారి ఆదేశాలలో స్పష్టంగా ప్రస్తావించబడింది మరియు అప్పీలుదారు కంపెనీ తరపున అక్కడ సమర్పించిన వాదనలో హైకోర్టు ముందు ఉంచబడింది.

అప్పీలుదారు సందేహాస్పద మొత్తాలను ఎలా ప్రవర్తించాడు అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ప్రస్తుత కేసు యొక్క పరిస్థితులలో పూర్తిగా ముఖ్యమైనది కాదు. ఒక మదింపుదారు అందుకున్న డబ్బులను ఎలా పరిగణిస్తాడనేది కాదు , అయితే రసీదుల స్వభావమేమిటనేది పన్ను విధించదగినదిగా నిర్ణయించబడుతుంది. ఈ మొత్తాలను అప్పీలుదారు సభ్యత్వం అడ్మిషన్ ఫీజుగా మరియు అధీకృత సహాయకుల ఖాతాలో సభ్యులు చెల్లించిన అడ్మిషన్ ఫీజుగా స్వీకరించారు. చివరి చెల్లింపుకు సంబంధించినంతవరకు , ఇది ***ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ V. కలకత్తా స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ అసోసియేషన్ లిమిటెడ్ (1959) 36 I.T.R. 222.*** కేసు లోని ఈ కోర్టు నిర్ణయం పరిధిలోకి వస్తుంది

మరియు కనుక ఇది పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయం.పూర్వం , అంటే, సభ్యుల ప్రవేశ రుసుము అప్పీలుదారు కంపెనీ వ్యాపారం యొక్క స్వభావం , దాని మెమోరాండం మరియు అసోసియేషన్ ఆర్టికల్స్ మరియు వ్యాపార నిర్వహణ కోసం రూపొందించిన నిబంధనలకు అనుగుణంగా నిర్ణయించబడాలి. అప్పీలుదారు కంపెనీ అనేది ఒక వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే సంఘం మరియు దాని లాభాలు వాటాదారుల మధ్య విభజించబడినట్లుగా విభజించబడ్డాయి.కంపెనీ ఏర్పడిన లక్ష్యం షేర్లు , స్టాక్‌లు మరియు సెక్యూరిటీలు మొదలైన వాటిలో వ్యాపారాన్ని ప్రోత్సహించడం మరియు నియంత్రించడం మరియు ఢిల్లీలో స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ యొక్క వ్యాపారాన్ని స్థాపించడం మరియు నిర్వహించడం మరియు అటువంటి వ్యాపారం యొక్క లావాదేవీని సులభతరం చేయడం. ***లివర్‌పూల్ కార్న్ ట్రేడ్ అసోసియేషన్ V. మాంక్స్ (1926) 2 K.B.110*** కేసులో ఈ వ్యాపారం ఎక్కువగా ఉంది. ఆ సందర్భంలో వాటా మూలధనంతో మొక్కజొన్న వ్యాపారం యొక్క ఆసక్తిని ప్రోత్సహించే లక్ష్యంతో ఒక సంఘం ఏర్పడింది , దానిపై డివిడెండ్ ప్రకటించడానికి సంఘం అధికారం పొందింది. అసోసియేషన్ కార్న్ ఎక్స్ఛేంజ్ మార్కెట్ , న్యూస్ రూమ్ మరియు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి సౌకర్యాలను అందించింది మరియు సభ్యత్వం మొక్కజొన్న వ్యాపారంలో నిమగ్నమైన వ్యక్తులకు మాత్రమే పరిమితం చేయబడింది మరియు ప్రతి సభ్యుడు వాటాదారుగా ఉండాలి మరియు ప్రవేశ రుసుము చెల్లించాలి. అసోసియేషన్ సభ్యులు మరియు సౌకర్యాలను వినియోగించుకునే ప్రతి వ్యక్తికి చందా వసూలు చేసింది , అది వారి వినియోగాన్ని బట్టి మారుతూ ఉంటుంది. అసోసియేషన్ యొక్క రసీదులలో ఎక్కువ భాగం ప్రవేశ రుసుము మరియు సభ్యత్వాల నుండి తీసుకోబడింది. అందువల్ల అసోసియేషన్ వర్తకాన్ని కొనసాగించలేదని మరియు ఇది పరస్పర సంఘం అని మరియు అంచనా వేయదగిన లాభాల యొక్క కంప్యూటింగ్ మదింపులో ప్రవేశ రుసుములు మరియు చందాలను విస్మరించాలని వాదించబడింది. లావాదేవీలు లాభాన్ని ఉత్పత్తి చేయలేని పరస్పర సంఘం కాదని ఇది నిర్ధారించబడింది ; ఇది వ్యాపారాన్ని కొనసాగించింది మరియు సభ్యులు చెల్లించిన ప్రవేశ రుసుము లాభాన్ని గణించే ప్రయోజనాల కోసం అసోసియేషన్ యొక్క రసీదులలో తప్పనిసరిగా చేర్చబడాలి. **రౌలట్, J** పేజీ 121లో చెప్పారు:

"ఆ మొత్తం ఎందుకు లాభం లేదని నేను చూడలేదు. కంపెనీకి డివిడెండ్‌లు లభించే మూలధనం ఉంది మరియు కంపెనీకి ఆస్తులు ఉన్నాయి , అటువంటి ఉపయోగం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం దాని సభ్యుల నుండి చెల్లింపులను పొందే ఉద్దేశ్యంతో కంపెనీ ఉపయోగించబడవచ్చు మరియు ఎందుకు లాభం పొందలేదని అడగడానికి శోదించబడతారు. ఒక రైల్వే కంపెనీ తన స్వంత వాటాదారులలో ఒకరికి ఒక

ధరకు ప్రయాణ టిక్కెట్‌ను జారీ చేసే లాభం లేదా అదే స్థాయిలో లాభం పొందుతుంది వాటాదారులకు పరిమితం చేయబడిన వ్యాపార శ్రేణిలో వాటాదారులు "***కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ , బాంబే సిటీ V. రాయల్ వెస్ట్రన్ ఇండియా టర్ఫ్ క్లబ్ లిమిటెడ్ [1954] S.C.R. 289.308*** సభ్యుల మధ్య పరస్పర లావాదేవీలు లేనందున పరస్పర సూత్రం యొక్క అన్వయాన్ని ఈ కోర్టు తిరస్కరించింది. వారి పరస్పర ప్రయోజనం కోసం కంట్రిబ్యూటర్లు చేపట్టిన ఉమ్మడి బాధ్యతను నిర్వర్తించడం కోసం ఉమ్మడి నిధిని ఏర్పాటు చేయడం లేదు మరియు ఈ కారణంగా ***హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ స్టైల్స్ V. న్యూయార్క్ లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ (1889) 2 T.C.. 460*** కేసులో నిర్ణయించిన కేసు వర్తించదు.

ప్రస్తుత సందర్భంలో మెమోరాండం ఆఫ్ అసోసియేషన్ , కంపెనీ ఏర్పడిన లక్ష్యం స్టాక్ , షేర్లు, డిబెంచర్లు, డిబెంచర్ స్టాక్‌లు మొదలైన వాటి మార్పిడి వ్యాపారాన్ని ప్రోత్సహించడం మరియు నియంత్రించడం అని చూపిస్తుంది. అప్పీలుదారు కంపెనీ వ్యాపారం నుండి వచ్చిన ఆదాయం ఏదైనా ఉంటే, ప్రతి జాయింట్ స్టాక్ కంపెనీలో వలె వాటాదారుల మధ్య పంపిణీ చేయబడుతుంది. **ఆర్టికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్** ప్రకారం సభ్యులు షేర్‌హోల్డర్లు మరియు ఎక్స్ఛేంజ్ సభ్యులను కలిగి ఉంటారు మరియు అప్పీలుదారు కంపెనీ యొక్క నియమాలు మరియు ఉప-చట్టాల ప్రకారం 'సభ్యుడు' అంటే ఒక వ్యక్తి , వ్యక్తులు, సంస్థలు, కంపెనీలు, కార్పొరేషన్లు లేదా ఏదైనా కార్పొరేట్ సంస్థ ప్రస్తుతానికి స్టాక్ ఎక్స్ఛేంజ్ వర్కింగ్ మెంబర్స్ లిస్ట్‌లో ఉండండి. **ఆర్టికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్** క్లాజ్ 7 & 8లో, డైరెక్టర్ల బోర్డు ద్వారా సభ్యుల ఎన్నిక కోసం ఏర్పాటు చేయబడింది మరియు రూల్స్ 9 & 10 ఈ సభ్యుల ఎన్నిక ప్రక్రియను నిర్దేశించింది. ప్రవేశ రుసుములను అసోసియేషన్ యొక్క నియమాలు మరియు ఉప-చట్టాల క్రింద ఎన్నుకోబడిన వర్తక సభ్యులు చెల్లించవలసి ఉంటుంది , వారు వారి సహచరులతో కలిసి , అసోసియేషన్‌లోని స్టాక్‌లు మరియు షేర్లలో వ్యాపారాన్ని నిర్వహించవచ్చు. అందువల్ల , ప్రవేశ రుసుము చెల్లించిన వర్తక సభ్యుల శరీరం మరియు లాభాలు పంపిణీ చేయబడిన వాటాదారులు ఒకేలా ఉండరు మరియు అందువల్ల పరస్పరం యొక్క మూలకం లోపించింది. ఇది సంస్థ యొక్క వ్యాపారం యొక్క స్వభావం మరియు లాభాలు మరియు దాని పంపిణీని నిర్ణయించే కారకాలు మరియు ఈ సందర్భంలో అప్పీలుదారు వ్యాపారం నివేదించబడిన కేసులో నిర్వహించబడిన దానికంటే భిన్నంగా ఉన్నట్లు చూపబడలేదు. ***లివర్‌పూల్ కార్న్ ట్రేడ్ అసోసియేషన్ V. మాంక్స్ (1959) 36 I.T.R. 222 102***.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , హైకోర్టు తీర్పు సరైనదే మరియు అప్పీళ్లు ఖర్చుతో కొట్టివేయబడతాయి. ఒక వినికిడి రుసుము.

.అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.